

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

KLASA 12(5)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

IZDAN 1. OKTOBRA 1923.

PATENTNI SPIS BR. 1357.

Profesor D-r Alexander Classen, Aachen.

Postupak za dobijanje furfurola pored glikoze iz supstanaca koje sadrže celulozu.

Prijava od 30. septembra 1921.

Važi od 1. januara 1923.

Pravo prvenstva od 1. januara 1919. (Nemačka.)

Poznato je, da se drvo i druge celulozne materije zagrevanjem sa nekom kiselinom, pod povoljnim parnim pritiskom, mogu pretvoriti u šećer (glikozu) i iz njega, pomoću vrenja, dobiti alkohol (etil-alkohol). Kao zgodne kiseline predlagane su naročito sumporna, hlorovodonična i sumporasta kiselina. Dalje je već bilo predlagano da se, pri pretvaranju drveta u šećer, u mesto jedne kiseline upotrebljuje smeša više kiseline. Ali o sastavu ovakvih smeša ili nisu bili dati nikakvi podaci ili su bile predlagane takve smeše, koje nisu imale nikakvog tehničkog preim秉stva nad radom sa jednom kiselinom već su izazivale, s vremenom na vreme, nezgode. Svi do sada poznati postupci imaju tu nezgodu, što se dobijaju samo relativno mali randmani u šećeru i majše dobivene na taj način teško previru. Još do sada nije bio poznat nikakav postupak, koji bi sem glikoze davao i znatne količine furfurola pored metil-alkohola.

Sad je bilo naden, da se mogu postići rezultati koji iznenaduju na taj način, ako se pretvaranje celuloznog materijala preduzme hlorovodoničnom kiselinom ili sumpornom kiselinom (kiseline koje zluže pretvaranju) tako odmereno da se, pored kiseline koja služi pretvaranju i koja mora biti prisutna u količini potrebnoj za pretvaranje, dodaju još jedna ili više kiseline koje će se smatrati kao katalizatori. Prema tome, u poređenju sa kiselinom koja služi pretvaranju,

će biti prisutne samo srazmerno malim količinama. Kao kiselina koja služi pretvaranju može se upotrebiti hlorovodonična kiselina, a kao dodate kiseline koje dejstvuju katalitički, mogu se upotrebiti sumporna, sumporasta ili fluorovodonična kiselina, ili takođe nekoliko njih. Ako se, kao kiselina koja služi pretvaranju, upotrebi sumporna kiselina, to dolaze u obzir, kao kiseline za dodavanje hlorovodonična kiselina, sumporasta kiselina ili druge neorganske kiseline. Naden je da se sumporasta kiselina ne može upotrebiti kao kiselina za pretvaranje već samo kao kiselina za dodavanje koja dejstvuje katalitički. Tako isto mogu se i organske kiseline promeniti sa uspehom kao kiseline dodavanja, koje dejstvuju katalitički. U mesto kiseline za dodavanje dolaze u obzir i soli koje reagiraju kiselo, na pr. bisulfati i bisulfiti. Dalje mogu se za dodavanje upotrebili i soli koje se ili raspadaju pod dejstvom viška prisutne kiseline ili koje se, pod datim uslovima, hidrolitički razlažu, kao što je to na pr. slučaj sa hloridima magnijumovim, kalcijumovim, aluminijevim, cinkovim i manganovim.

Pri radu, po datom propisu, dobijaju se znatno viši randmani u šećeru koji može da previre, nego što se dobijaju po poznatim postupcima; u isto vreme postiže se i ta važna korist u fabričkom pogledu što dobiveni rastvori šećera mogu odlično previrati. Poznata je već do duše, kao što je to u

početku napomenuto, upotreba u mjesto jedne kiseline, smeša različitih kiselina. Ali kod datog pronalaska ne radi se o zamjeni jedne kiseline sмеšom dveju ili triju kiselina, šta više, iskustvo ovog pronalaska sastoji se baš u tome, što kiselina sposobna za pretvaranje, naime hlorovodonična ili sumporna kiselina, mora takođe bezuslovno biti prisutna u količini potrebnoj za pretvaranje i što, pored nje moraju biti prisutni još i dodati katalizatori i to, prema pronalasku, u obliku kiselina.

Dalje je bilo nadeno, da je za uspeh postupka, odnos između količine tečnosti (kiselina, voda) i upotrebljene količine drveta glavna stvar. Naročito se mora izbegavati da se ne odmeri suviše mala količina tečnosti, jer se na taj način stvaraju tela nesposobna za vrenje na račun vrsti šećera, sposobnih za vrenje. Ako se upotrebí na pr. hlorovodonična kiselina kao kiselina za pretvaranje, onda količina vode koja se ima dodati treba da leži između količine upotrebljenog drveta i, od prilike, polovine ove količine. Samo se po sebi razume da se pri odmeravanju količine tečnosti ima voditi računa i o odgovarajućoj količini vode u drvetu.

Osobito koristan i naročito za spravljanje furfurola povoljan oblik izvršenja pronalaska sastoji se u tome što se drvo, na pr. strugotine ili druga tela koja sadrže pentozane ili pentoze, pretvara pomoću hlorovodonične ili sumporne kiseline tako odmereno, da se dodaju najmanje dve kiseline koje dejstvuju katalitički i to tako, da jedna od poslednjih, u odnosu na drugu, bude prisutna u višku. Kao kiselina za dodavanje upotrebljuje se u ovom slučaju s uspehom sumporna ili sumporasta kiselina (kad je upotrebljena hlorovodonična kiselina kao kiselina za pretvaranje) i hlorovodonična i sumporasta kiselina (kad je upotrebljena sumporna kiselina kao kiselina za pretvaranje).

U početku je već bilo pomenuto da se furfurol tako isto dobija i pri ranije poznatim postupcima pretvaranja drveta i t. sl. u šećer. Pa ipak postaje pri tome, u opšte, daleko ispod 0,5% furfurola u odnosu na osušenu supstancu drveta. Tome na suprot, dobija se pri radu prema datom pronalasku (kad se upotrebe strugotine od jelje) 2–3% furfurola pored znatnih količina metil-alkohola usled čega je ceo proces znatno izdašniji. Zna se, do duše, da se furfurol može dobiti u velikim količinama zagrevanjem bukovog drveta sa jakom, na pr. 12%-nom hlorovodoničnom kiselinom. Ali pri tome se ne mogu, kao kod datog pronalaska, isto-

vremeno dobiti i zнатне količine šećera sposobnog za vrenje jer se pri zagrevanju sa takvom jakom kiselinom prelazno nagradene vrste šećera koje mogu previrati, pretvaraju u tela koja ne mogu previrati.

Dalji oblik izvođenja pronalaska sastoji se u tome, što se, pored dodatih kiselina koje dejstvuju katalitički, dodaju još i naročita zaštitna tela, naročito metali ili metalni oksidi, na pr. gvožđa-oksid, hroma-oksid, oksid mangana i t. d. Tada se može raditi, a da se ne utiče na randman sa manjim parnim pritiskom nego što je to inače potrebno za postizanje dobrih randmana u šećeru.

Najzad se pokazalo da se koristi mogu postići na taj način, ako se reakciona masa po izvedenom pretvaranju, što brže rashladi, shodno tome na taj način, što se, pošto je gasovita i parna sadržina autoklava udaljena, autoklav evakuise, i li što se vazduh ili drugi kakav pogodan gas uđuvava ili propušta kroz njega. Ovim se postiže dvoguba korist jer se povećava randman u šećeru i dobijaju se majse, koje neobično dobro previru. Ovo naknadno preradivanje je direktno potrebno da bi se izbegli gubitci u furfurolu i drugim isparljivim proizvodima.

Praktično izvođenje razvija se u opšte na taj način, što se obrtni bubanj za pritisak napuni strugotinama ili drugim telima koja sadrže celulozu, čemu se doda određena količina tečnosti i sadržina bubenja podvrgne najpre procesu isparavanja kratkim sprovođenjem vodene pare u naponu. Tek pošto se obrazovane pare uklone, uvode se potrebne kiseline. Pri tome bezuslovno treba paziti da se kiselina koja služi pretvaranju, mora dodati u količini dovoljnoj za pretvaranje. U datom slučaju se ova količina izvodi iz prethodnog opita pri kom se vodi samo sa kiselinom za pretvaranje. Izvođenje opita razvija se vrlo prosto jer se pri radu sa dovoljnom količinom kiseline dobija produkat koji se da lako isitniti, koji više ne pokazuje čvrste sastojke i koji je drvenu strukturu izgubio potpuno dok sa upotrebot nedovoljnih količina kiseline ostatak sadrži još znatnu količinu drvene strukture. Posle dodavanja kiselina podigne se pritisak vodene pare postepeno na 7–8 atmosfere. Pošto je proces pretvaranja završen, odvode se gasovi u hladnik u kom se furfurol kondenzuje pored ostalih gasovitih produkata. U cilju dobijanja furfurola, koji se još nalazi u drvenom ostatku u neznačnim količinama uvode se u sud za pritisak vodena para ili se furfurol isisava,

Gasovi odn. pare, koji sadrže furfrol, dove se isto tako, radi dobijanja furfrola, u hladnik. Zatim se čvrsta reakcionala masa isprazni iz bubenja i iz nje se pranjem dobija rastvor šećera, koji može previrati.

Primeri;

1. 1000 kg. strugotina (misli se na suvu supstancu) zagrevaju se na 160—170° sa 880 litara vode, 10 kg. hlorovodonicine kiseline potpuno suve (upotrebljena kao 33% hlorovodonicina kiselina u odgovarajucoj kolicini), 1,98 kg. sumporne kiseline oslobo-dene vode, (upotrebljena kao sumporna ki-selina spec. tezine 1,04 —1,21 u odgovara-jucoj kolicini) i jednim kilogramom SO_2 . Randman 12 litara alkohola (100%), izraču-nato na 100 kg. suve drvene supstance i 25% furfurola.

2. 1000 kg strugotina (misle se na suvu supstancu) smešaju se sa 800 litara vode i zagrevaju na 160—170° sa 12,4 kg. sumporne kiseline oslobođene vode (upotrebljena u odgovarajućoj količini kao sumporna kiselina spec. tež. 1,04—1,21) i 80 g. SO₂. Randman 12 litara alkohola (100%) izračunato na suvu drvetnu supstancu i 2,2% furfurola.

Pri radu pod istim uslovima ali s tom razlikom, što se upotrebljuje samo hlorovodonična kiselina ili sumporna kiselina kao kiseline za pretvaranje, odbacivši dodavanje katalitičkih kiselina, iznosio je randman samo 7 litara alkohola i 0.2 do 0.4 furfurola.

PATENTNI ZAHTEVI:

1. Postupak za pretvaranje u šećer drveta i drugih tela koja sadrže celulozu zagrevanjem sa, za pretvaranje, dovoljnom količinom hlorovodonične ili sumporne kiseline, naznačen time, što se dodaje kao sred-

stvo koje povoljno utiče na reakciju, jedna ili više drugih kiselina, za koje je potrebno da budu prisutne u srazmerno malim količinama.

2. Postupak prema patentnom zahtevu 1., naznačen time, što se radi povoljnog uticaja na stvaranje furfurola dodaju, kao sredstvo koje povoljno utiče na reakciju, najmanje dve kiseline, naročito sumporna i sumporasta kiselina (ako je upotrebljena hlorovodonična kiselina kao kiselina za pretvaranje) i hlorovodonična i sumporasta kiselina (ako je upotrebljena sumporna kiselina kao kiselina za pretvaranje), tako odmereno da jedna od dodatih kiselina bude, u odnosu na drugu, prisutna i višku.

3. Postupak prema patentnim zahtevima 1 i 2 naznačen time, što se kao sredstvo koje utiče povoljno na reakciju, mogu upotrebiti, u mesto kiselina ili pored njih kisele soli ili soli, koje se pomoću prisutne kiseline raspadaju, ili soli koje se pod datim uslovima razlažu hidrolitički.

4. Postupak prema patentnim zahtevima 1—3, naznačen time, što se količina tečnosti, u odnosu na količinu drveta, odmeri tako da se spreči stvaranje tela nesposobnih za vrenje na račun šećera koji previre.

5. Postupak prema patentnim zahtevima 1-4, naznačen time, što se pored kiselina ili soli, koje dejstvuju katalitički, dodaju još i zaštitna tela kao metali ili metalni oksidi.

6. Postupak prema patetnim zahtevima 1 do 5, naznačen time, što se, po završenom pretvaranju, gasovi i pare uklone duvanjem, a zatim, još zaostali, gasoviti ili parni saстојci u reakcionom produktu udalje pomoću sprovodenja pogodnih para ili gasova pri čemu se, radi dobijanja furfurola i drugih produkata (metil-alkohol), celokupni gasovi i pare podvrgnu procesu kondenzacije.

